

ПОЛ ВЕРЛЕН

САНТИМЕНТАЛЕН РАЗГОВОР

Превод от френски: Гео Милев, 1922

chitanka.info

*През стария парк, заледен и самотен,
две сенки преминаха с шепот сиротен.*

*Очите им — мъртви, от устните сухи
едвам се дочуват словата им глухи.*

*Сред стария парк, заледен и самотен,
две сенки въздишаха в спомен сиротен.*

*— Ти помниш ли нашите радости прежни?
— Защо да си спомням неща безнадеждни?*

*— Сърце ти за мене тупти ли поне?
и мене ли всявга сънуваш ти? — Не.*

*— Ахъ! нашето щастие! — помня: всенощно
в целувка притискахме устни! — Възможно.*

*— Небето прозрачно! надеждата ясна!
— Сразена, под черно небе тя угасна.*

*Така те вървяха под клоните сухи,
и само нощта чу словата им глухи.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.